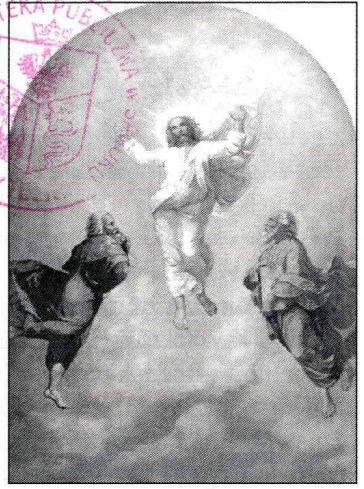

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 06 (237) 10 lutego 2008r.

Pokusa ucieczki

Bardzo szybko w tym roku rozpoczął się Wielki Post. Wraz z nadejściem tego czasu zmienia się charakter liturgii Kościoła, w tym także liturgii słowa. Słowo Boże skierowane do nas zawiera wezwanie do modlitwy, pokuty, nawrócenia, przemiany serc i powrotu do Boga.

Dzisiejsza Ewangelia (Mt 4,1-11) przenosi nas na pustynię, gdzie udaje się Jezus, aby przez modlitwę i pokutę przygotować się do pracy apostołskiej. Tam przychodzi do Niego szatan i trzykrotnie wystawia Go na próbę. Chciałbym dzisiaj zatrzymać się przy pierwszej pokusie, którą można nazwać **pokusą chleba**, a wydaje mi się, że także **pokusą ucieczki**. „*Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem*” (Mt 4,3). Z tych słów szatana przebija jego ogromna przewrotność. Najpierw kwestionuje on godność Synostwa Bożego Jezusa, a następnie kusi, aby zamienił kamień w chleb i nasycił nim swój głód. W ten sposób Jezus, przez rezygnację z postu, uciekłby od pełnienia woli Ojca i swego powołania.

Ciekawe, że pokusa szatańska dotyczy pokarmu, pożywienia. Zauważmy, że podobnie było w raju, gdzie przynętą był piękny, soczysty owoc,

czyli także pokarm (pierwsze czytanie – Rdz 3,1-5). Podobnie na pustyni, w czasie wędrówki z Egiptu, naród wybrany niejednokrotnie domagał się pożywienia (por. Lb 11). Na Pustyni Judzkiej, gdzie pościł i modlił się Jezus, pokusa także okazała się pokarmem. Na pierwszy rzut oka wydaje się nam, że zły duch nie żąda niczego złego. Przecież Jezus już był naprawdę głodny i „*należał Mu się*” już jakiś posiłek. Poza tym chleb to żadne wyszukane pożywienie, żadna rozkosz, żaden luksus. Gdyby Jezus dokonał tego cudu i zjadł chleb, to przecież nic złego by się nie stało. Udowodniłby szatanowi, że jest kimś wielkim, że może dokonywać cudów, że jest Bogiem!

A jednak, gdy spojrzymy na tę sprawę głębiej, dostrzeżemy, że to nie jest prawidłowe rozumowanie. Skoro szatanowi tak bardzo na tym zależy, to nie chodzi o błahostkę. Przede wszystkim wydaje mi się, że jedząc chleb Jezus złamałby swoje postanowienie. Jego ofiarą, świadomą i dobrowolną, było podjęcie postu i pokuty. Sam wyznaczył czas jej trwania. Przecież diabeł nie może decydować za Niego, ile ma On pościć. Przecież nie jest mądrzejszy od Wcielonego Boga! A moc boska okazuje się nie przez cudowne sztuczki, tylko przez świętość doskonałą i wypełnianie woli Ojca.

Jezus korzysta z okazji, aby nam wskazać, co jest w życiu najważniejsze. Nie popisywanie się przed innymi,

nie godzenie się na układy ze złem dla zdobycia poklasku. Najważniejsze jest wypełnianie woli Bożej! „*Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych*” (Mt 4,4). Słuchać Bożego słowa i wypełniać je – to jest ideał dla ucznia Chrystusa. Wierność Bogu nieraz wymaga od człowieka heroizmu, poświęceń, przyjęcia upokorzeń, ale to właśnie jest świętość, której nas chce nauczyć Boży Syn.

Dzisiaj szatan ma także swoje sposoby, aby uwieść człowieka. Może to być po prostu kuszenie, aby zrezygnować z własnych postanowień, umartwień wielkopostnych, osobistych ofiar. Co się stanie, gdy to uczynisz? – kusi zły duch. To nic złego korzystać ze świata, z rozrywek, z przyjemności. Nawet, jeśli postanowiłeś, to możesz się łatwo zwolnić. I często, poprzez narzucenie pokusy, udaje mu się odwieść człowieka od wytrwałości.

Ale to jeszcze nic. Są pokusy o wiele potężniejsze i ważniejsze, decydujące nie tylko o jednym grzechu, ale o wyborze całego życia w grzechu. Są to pokusy dotyczące rezygnacji z wypełnienia swego powołania. Szatan ma swoje sposoby, aby kusić do zdrady małżeńskiej, do porzucenia powołania kapłańskiego, do obojętności w wierze. W takich chwilach decyduje się nieraz cały sens życia człowieka. Tylko Chrystus może nas wtedy uratować. Mówi On: „*Człowiek żyje każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych*”!. Wierność słowu Bożemu i swojej odpowiedzi na nie, jest najważniejsza. O tym pamiętajmy. Gdyby Chrystus posłuchał szatana i najadł się do syta chlebem, przekreśliłby całą swoją misję. Oby nikt z nas poprzez jedną błędną decyzję nie uciekł z właściwej drogi życia i nie przekreślił swego powołania.

Ks. Tomasz Grzywna

1 Niedziela Wielkiego Postu – 10.02.2008 r. Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Dziś o godzinie 17.00 rozpoczyna-
my Gorzkie Żale, na które serdecznie
zapraszamy wszystkich czcicieli cier-
piącego Jezusa, aby rozważać Jego
Mękę i śmierć na krzyżu. Podczas tego
nabożeństwa będziemy zbierać
ofiary na kwiaty do Bożego Grobu.

2. Jutro, z okazji ŚWIATOWEGO
DNIA CHOREGO, o godzinie 16:00,
odprawimy uroczystą Mszę świętą
połączoną z udzielaniem Sakramen-
tu Chorych. Od godziny 15:30 będzie-
my spowiadać, aby ten sakrame-
nt przyjąć w stanie łaski uświęcają-
cej. Prosimy domowników czy opie-
kujących się chorymi, aby pomogli
im w dostaniu się do kościoła
i skorzystaniu z sakramentów
świętych.

3. Jutro, we wtorek i środę trwać będą
rekolekcje dla młodzieży gimnazjalnej.
Głosić je będzie ks. Krzysztof Hassinger,
z parafii Chrystusa Króla w Sano-
ku.

4. W okresie Wielkiego Postu, w każ-

dy piątek, o godzinie 8:30, odpra-
wiać będziemy Drogę krzyżową dla
starszych Parafian. O godzinie 17:15
rozpoczynać będziemy takie nabo-
żeństwo dla dzieci i wszystkich chęt-
nych, szczególnie rodziców dzieci
szkolnych. Dla młodzieży i chętnych
nabożeństwo Drogi krzyżowej odpra-
wiać będziemy także w piątki po Mszy
św. wieczornej.

5. Informujemy, że od wtorku po
Mszy świętej wieczornej, przeprowa-
dzać będziemy cykl katechez przygo-
towujących do zawarcie sakramental-
nego związku małżeńskiego. Bardzo
prosimy, aby ta informacja dotarła
do wszystkich ludzi młodych.
Takie nauki są również głoszone
w każdym ośrodku akademickim
dla wszystkich studentów. Prosimy,
aby te wymogi Prawa kościelnego
traktować poważnie, bo przecież
tu chodzi o sakramentalny związek
małżeński, który należy potraktować
dojrzałe i odpowiedzialnie.

6. W najbliższą sobotę, 16 lutego,
w Rzepedzi w Ośrodku Ruchu Światło
– Życie, odbędzie się dzień skupienia
dla grup parafialnych. Dokładny pro-
gram zamieściliśmy w gazetce parafial-
nej. Prosimy o zgłaszanie się do
czwartku włącznie. Serdecznie zapra-
szamy do przeżycia takiego dnia.

7. Przypominamy przykazania kościel-
ne w aktualnej wersji:

1. W niedziele i święta nakazane
uczestniczyć we Mszy świętej i po-
wstrzymać się od prac niekoniecz-
nych.

2. Przynajmniej raz w roku przystą-
pić do sakramentu pokuty.

3. Przynajmniej raz w roku, w okre-
sie wielkanocnym, przyjąć Komunię
świętą.

4. Zachowywać nakazane posty
i wstrzeźliwość od pokarmów mię-
snych, a w okresach pokuty powstrzy-
mywać się od udziału w zabawach.

5. Troszczyć się o potrzeby wspól-
noty Kościoła.

Teksty Mszy świętych do osobistej refleksji:

Poniedziałek: Kpl 19,1-2.11-18; Ps 19; Mt 25,31-46.

Wtorek: Iz 55,10-11; Ps 34; Mt 6,7-15.

Środa: Jon 3,1-10; Ps 51; Łk 11,29-32.

Czwartek: Dz 13,46-49; Ps 117; Łk 10,1-9.

Piątek: Ez 18,21-28; Ps 130; Mt 5,20-26.

Sobota: Pwt 26,16-19; Ps 119; Mt 5,43-48.

Niedziela: Rdz 12,1-4a; Ps 33; 2 Tm 1,8b-10; Mt 17,1-9.

Intencje w tygodniu 11-17.02.2008r

Poniedziałek, 11.02

6.30 o nawróceniu z nałogu pijaństwa
dla syna

7.00 + Maria (greg.)

7.30 + Eugeniusz (greg.)

8.00.....

18.00 1. + Anna (greg.)

2. + Józef Bigos 2 r. śm.

3. o zdrowie i błogosławieństwo Boże
dla sióstr z Róży MB Ostrobramskiej i
ich rodzin

Wtorek, 12.02

6.30 + Anna Wyżykowska

7.00 + Maria (greg.)

7.30 + Eugeniusz (koniec greg.)

8.00.....

18.00 1. + Anna (greg.)

2. + Mieczysław 6 r. śm.; + Eugeniusz
8r. śm.

3. + Józef Rachwałski

Środa, 12.02

6.30 o błogosławieństwo Boże, opie-
kę Maryi i dary Ducha Świętego dla
Jacka i Macieja

7.00 + Maria (greg.)

7.30 + Maria i Władysław

8.00.....

18.00 + Anna (greg.)

2. + Agata i Lidia

3. + Stanisława (f) Froń i ++ z rodziny

Czwartek, 14.02

6.30 + Rodzice: Zofia i Wojciech

7.00 + Jan i Zbigniew

7.30 + Maria (greg.)

8.00 + Marek Ogrodnik 1 r. śm.

18.00 1. + Anna (greg.)

2. o błogosławieństwo Boże dla Ojca
Św., Ojczyzny i Radia Maryja

3. prześlągalna za grzechy rodziny

Piątek, 15.02

6.30 + Maria (greg.)

7.00 + Helena i Henryk

7.30 + Anna (greg.)

8.00.....

18.00 1. + Magdalena Buczek

2. + Michał i Zbigniew
 3. + Kazimierz Wróbel 18 r. śm.
Sobota, 16.02
 6.30 + Janina, Bronisława (f)
 7.00 + Maria (greg.)
 7.30 + Anna (greg.)

8.00
 18.00 1. o zdrowie i błogosławieństwo
 Boże dla Romana
 2. + Kazimiera (f) 20 r. śm.; + Tadeusz
 i Anna
 3. + Antoni i ++ z rodziny

Niedziela, 17.02
 6.30 + Maria (greg.)
 8.00
 9.30 za parafian
 11.00 + Jan Demczak 10 r. śm.
 12.30 + Ludwika (f), Stanisław, Mar

cykl wielkopostny

Oblicza Męki Pańskiej

Czas Wielkiego Postu niesie ze sobą całą gamę religijnych przemyśleń. Rozważamy tajemnicę Męki Chrystusa, która tak mocno przemawia do naszych serc. Nieraz jednak zbyt dużo jest w naszych sercach uczuć, a za mało konkretnych postanowień i przemiany życia. Przecież prawdą jest, jak mówi pieśń, że „to nie gwoździe Cię przybiły, lecz mój grzech”. Myślę, że najlepszym owocem Wielkiego Postu byłaby zdecydowana i konkretna walka z grzechem, pokonanie własnych słabości, a przez to rzeczywiste ulżenie Chrystusowi w cierpieniu.

Tym niemniej warto rozważać tajemnicę Męki Pana i wzruszać się Jego cierpieniem. Postanowiłem w tym roku dopomóc wszystkim Czytelnikom zgłębić wymowę Pasji podając do refleksji kilka obrazów religijnych, autorstwa najznakomitszych artystów. Wizja Męki Pańskiej ukazana przez mistrzów pędzla może być źródłem wielu duchowych przeżyć, kontemplacji modlitewnej, a nawet postanowień przemiany życia. Wybór dzieł jest subiektywny, jednak do mnie właśnie te obrazy głęboko przemawiają. Kryterium wyboru jest pasyjna treść obrazu, jego piękno, wymowa religijna oraz osobiste przemyślenia. Postaram się przedstawić kilka płócien w kolejności zgodnej z wydarzeniami Męki Pana Jezusa. Choć może reprodukcje nie będą najlepszej jakości, to każdy sam, może sięgnąć do arcydzieł poprzez Internet i pogłębić refleksję nad danym obrazem.

Kielich gorzkiej męki

Jako pierwszy obraz proponuję „Modlitwę w Ogrójcu” autorstwa **Giovanni Belliniego** (ok. 1430 – 1516). Giovanni był najśłynniejszym członkiem artystycznej rodziny Bellinich, działającej w Wenecji. Znanym artystą był jego

ojciec Jacopo, a także brat Gentile, jednak Giovanni przewyższał ich skalą talentu. Był twórcą słynnej szkoły malarskiej, która uczyniła z Wenecji, wcześniej miasta o niewielkim znaczeniu artystycznym, wielki

ośrodek renesansu. Jego uczniami byli m. in. wspaniali artyści Tycjan i Giorgione. Malarstwo Giovanni Belliniego charakteryzuje się bogactwem tonów, liryzmem i mistrzowskim operowaniem światłem. Także

w osobistym życiu odznaczał się głęboką wiarą, która pomagała mu przekazywać innym poprzez obrazy głębokie przeżycia duchowe.

Dzisiaj chciałbym się zatrzymać nad pięknym obrazem tego artysty, który znajduje się obecnie w londyńskiej National Gallery. To „*Modlitwa w Ogrójcu*” powstała około 1470 roku. Kompozycja przedstawia na tle pięknego krajobrazu, poprzecinanego licznymi ścieżkami, modlącego się na klęczkach Chrystusa. Oparty jest On o skałę, która tworzy kamienny klęcznik, stanowiący oparcie dla Jego ciała. Z lewej strony śpią ułożeni w rozmaitych pozach uczniowie: Piotr, Jakub i Jan, którzy nie potrafili czuć z Nim nawet jednej godziny (por. Mt 26,40). Jezus przeżywa natomiast dramatyczne chwile; widzi oczami wyobraźni straszne cierpienie, które Go czeka i odczuwa trwogę. W oddali pejzażu widać już żołnierzy z dzidami, idących wraz z Judaszem, aby pojmać Chrystusa. Jezus przeczuwając zbliżającą się śmierć prosi Ojca: „*Ojcze, jeśli chcesz, oddal ode mnie ten kielich*” (Łk 22,42).

Aby przedstawić te duchowe

zmagania artysta w prawym górnym rogu kompozycji, przed twarzą Chrystusa, umieszcza postać uskrzydłonego aniołka, który podaje Mu kielich. Według słów Ewangelii św. Łukasza, w momencie duchowych rozterek, ukazał się Jezusowi anioł z nieba, który Go umacniał (por. Łk 22,43). W interpretacji malarza ten anioł trzyma kielich: to symbol cierpienia i ofiary za grzechy, to symbol krwi, która ma być wylana na krzyżu za niegodziwości ludzi. Powagę sytuacji i potęgę rozgrywającego się dramatu pogłębia pomarańczowy blask zachodzącego nad krajobrazem słońca. Innym znakiem zbliżającej się tragedii jest prawie zupełny brak roślinności wokół Jezusa, choć przecież Jezus modlił się w ogrodzie. Być może artysta chce ukazać, że w chwili pokusy w duszy człowieka powstaje straszliwa pustka i jedynie Boży posłaniec jest w tym wypadku nadzieją. W momencie przedstawionym na obrazie Jezus jeszcze walczy ze sobą, ale wiemy, że za chwilę wyciągnie swoje dłonie, aby przyjąć kielich z rąk niebiańskiego posłańca. „*Ojcze, jeśli nie może mnie ominąć ten kielich*

i muszę go wypić niech się stanie wola Twoja” (Mt 26,42).

Kontemplacja tego arcydzieła może nam uświadomić wiele ważnych spraw. Przekonujemy się, że Jezus naprawdę jest człowiekiem, skoro dosięga Go pokusa ucieczki od krzyża. Podziwiamy jednak także moc modlitwy Bożego Syna, dzięki której wyszedł zwycięsko z tej próby. Uczymy się, że modlitwa jest ratunkiem przed duchowymi niebezpieczeństwami, przed ucieczką od trudnego obowiązku. Poznajemy, że nieuchronny jest nieraz dla ludzi kielich cierpienia, który trzeba wychylić, aby wypełnić wole Ojca.

To tylko niektóre spostrzeżenia, myśli, refleksje nasuwające się przy oglądaniu tego obrazu. Być może pomogą nam one lepiej, piękniej, doskonalej przeżywać czas Wielkiego Postu.

Ks. Tomasz Grzywna

PS. Całość obrazu G. Belliniego zamieszczmy na str. 4, natomiast na stronie tytułowej część obrazu dostosowana do formatu gazetki

Bądźmy uczniami Chrystusa. Jako uczniowie Chrystusa nieśmy Ewangelię nadziei innym.

Wielkopostny parafialny dzień skupienia Rzepedź

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 18,19 a) – „Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech mnie naśladuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa” (Łk 9,23 n).

Zapraszamy wszystkich parafian, a w szczególności członków grup parafialnych do uczestnictwa w IV Wielkopostnym Dniu Skupienia. W tym roku modlimy się w Rzepedzi w Ośrodku Ruchu Światło – Życie, w dniu 16 lutego. Ze względów organizacyjnych zgłoszenia przyjmujemy do 14 lutego, w zakrystii

lub w kancelarii parafialnej. Koszt - około 20 zł.

Program dnia skupienia:
Sobota – 16 lutego –
9:00 – Adoracja i Różaniec
9:45 – Konferencja (nauka)
11:00 – Przerwa (kawa, herbata)
11:30 – Droga krzyżowa
12:30 – Msza święta
14:00 – Obiad
14:45 – Konferencja
15:45 – Koronka do Miłosierdzia Bożego
16:00 – Powrót do Sanoka

***Parafialny Oddział
Akcji Katolickiej***

ORDO MISSAE

Msza Katechumenów

CZEŚĆ PIERWSZA

1. Asperges - Aspersja (tylko w Mszach uroczystych)

2. Psalm wstępny

Kapłan stanąwszy u stopni ołtarza, żegna się znakiem krzyża i odmawia antyfonę:

S. In nomine Patris, (+) et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Introibo ad altare Dei.

M. Ad deum qui laetificat juventutem meam.

Psalm 42

S. Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

M. Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

S. Emitte lucem tuam, et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

M. Et introibo ad altare Dei: ad Deum qui laetificat juventutem meam.

S. Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

M. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

S. Gloria Patri, et Filio, et Spiritu Sancto.

M. Sicut erat in principio et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

S. Introibo ad altare Dei

M. Ad Deum qui laetificat juventutem meam.

3. Confiteor - Spowiedź powszechna

Wobec Boga i Kościoła powszechnego oskarżamy się publicznie o winy nasze, abyśmy tym głębszą sobie obudzili skruchę

S. Adjutorium nostrum (+) in nomine Domini.

M. Qui fecit coelum et terram.

Kapłan głęboko pochylony odmawia spowiedź ogólną

S. Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini, beato Michaeli archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis et vobis fratres, quia peccavi nimis cogitatione, verbo, et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaelem archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Ministrant i wierni proszą za kapłanem

M. Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducatur te ad vitam æternam.

S. Amen.

Ministrant i wierni mówią pochyleni

M. Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini, beato Michaeli archangelo, beato Joanni Baptistæ,

K. W imię Ojca + i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Przystąpię do ołtarza Bożego.

W. Do Boga, który jest weselem moim od młodości.

K. Bądź mi sędzią, o Boże i rozsądź sprawę moją z narodem bezbożnym; wybaw mnie od człowieka niedobrego i fałszywego

W. Wszak Ty jesteś, o Boże mocą moją; czemu mnie odrzucasz i czemu smutny chodzę, gdy nieprzyjaciel mnie nęka?

K. Ześlij światłość Swoją i prawdę Swoją; one mnie poprowadzą i przywiodą na górę świętą Twoją, aż do przybytków Twoich.

W. I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest weselem moim od młodości

K. Chwalić Cię będę przy dźwiękach cytry, Boże, Boże mój; czemuś smutna, duszo moja, i czemu mnie trwożysz?

W. Ufaj Bogu, albowiem jeszcze uwielbiać Go będę, jako Zbawcę i Boga mego.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu

W. Jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków Amen.

K. Przystąpię do ołtarza Bożego

W. Do Boga, który jest weselem moim od młodości

K. Wspomożenie nasze (+) w Imieniu Pana.

W. Który stworzył niebo i ziemię.

K. Spowiadam się Bogu wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętemu Michałowi Archaniołowi, świętemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i wam, bracia, że bardzo zgrzeszyłem, myślą, mową i uczynkiem: Książd uderza się trzykroć w piersi moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina. Przeto błagam Najświętszą Maryję zawsze Dziewicę, świętego Michała Archanioła, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, wszystkich świętych, i was, bracia, abyście się za mnie modlili do Pana Boga naszego.

W. Niech się zmiłuje nad tobą Bóg wszechmogący, a odpuszcisz ci grzechy twoje, niech cię doprowadzi do żywota wiecznego.

K. Amen.

W. Spowiadam się Bogu wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętemu Michałowi Archaniołowi

sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis et tibi, Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo, et opere:

Uderzyć się trzykroć w piersi mówiąc:
mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaellem archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, Pater, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Kapłan wstawia się za ogółem wiernych
S. Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducatur vos ad vitam aeternam.

M. Amen,
S. Indulgentiam, (+) absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum, tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

M. Amen,
Lekko pochylony kapłan mówi dalej
S. Deus, tu conversus vivificabis nos.
M. Et plebs tua laetabitur in
S. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.
M. Et salutare tuum da nobis.
S. Domine, exaudi orationem meam.
M. Et clamor meus ad te veniat
S. Dominus vobiscum.
M. Et cum spiritu tuo.
S. Oremus.

Kapłan wstępuje po stopniach ołtarza - ministranci wstają razem i klękają na pierwszym stopniu. Wstępując po stopniach ołtarza kapłan mówi:

Aufer a nobis, quaesumus, Domine, iniquitates nostras: ut ad Sancta sanctorum puris mereamur mentibus introire. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

Całując ołtarz, w którym są zawarte relikwie świętych:
Oramus te, Domine, per merita Sanctorum tuorum quorum reliquiae sunt, et omnium Sanctorum: ut indulgere digneris omnia peccata mea. Amen.

Podczas Mszy z asysta kapłan błogosławi kadzidło i mówi:
Ab illo benedicaris in cuius honore cremaberis. Amen.
Kadzidło, które spala się i dym unoszący się w górę są symbolem naszych modlitw i ofiar. Kapłan okadza ołtarz, następnie diakon okadza celebransa jako przedstawiciela Chrystusa.

4. Introit

Kapłan przechodzi na prawą stronę ołtarza i odczytuje Introit przypadający na dany dzień.

CZEŚĆ DRUGA

5. Kyrie - błagalne wołanie

Kyrie jest to krótka litanii pochodząca z liturgii grekokatolickiej. Składa się ona z trzykrotnego wezwania o pomoc do każdej z Trzech Osób Trójcy Przenajświętszej

S. Kyrie eleison.
M. Kyrie eleison.
S. Kyrie eleison.
M. Christe eleison
S. Christe eleison
M. Christe eleison
S. Kyrie eleison.
M. Kyrie eleison.

wi, świętemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i tobie, Ojczy, zem zgrzeszył bardzo myślą, mową i uczynkiem: moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina. Przeto błagam Najświętszą Maryję zawsze Dziewicę, świętego Michała Archanioła, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, wszystkich świętych, i ciebie, Ojczy, o modlitwę do Pana Boga naszego.

K. Niech się zmiłuje nad wami Bóg wszechmogący, a odpuszcniejszy wam grzechy, niech was doprowadzi do żywota wiecznego.

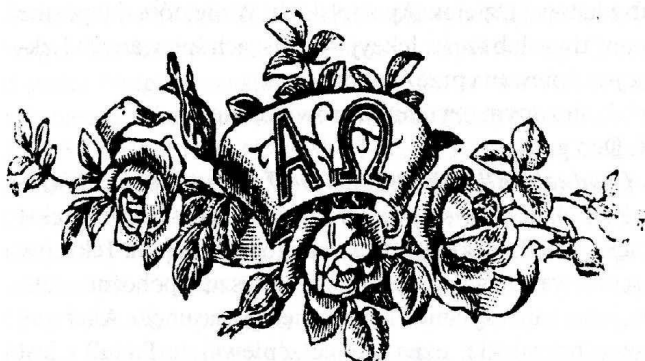
W. Amen.
K. Pan wszechmogący i miłosierny niechaj nam udzieli przebaczenia, (+) rozgrzeszenia i odpuszczenia grzechów naszych.

W. Amen.
K. O Boże, tchnij w nas życie nowe
W. A lud Twój rozraduje się w Tobie.
K. Okaz nam, Panie, miłosierdzie Twoje.
W. I daj nam zbawienie Twoje.
K. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
W. A wołanie moje niech do Ciebie dotrze.
K. Pan z wami.
W. I z duchem twoim.
K. Módlmy się

Zgładź nieprawości nasze, prosimy, Panie, abyśmy do przybytku najświętszego z czystym sercem zasłużyli Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Prosimy Cię, Panie, racz dla zasług Świętych Twoich, których szczątki (relikwie) tu się znajdują, oraz wszystkich Świętych odpuścić wszystkie grzechy moje. Amen.

Niechaj cię Ten błogosławi, na którego cześć spalać się będziesz

K. Panie, zmiłuj się.
W. Panie, zmiłuj się.
K. Panie, zmiłuj się.
W. Chryste, zmiłuj się.
K. Chryste, zmiłuj się.
W. Chryste, zmiłuj się.
K. Panie, zmiłuj się.
W. Panie zmiłuj się.

S. Kyrie eleison.

6. Gloria - Chwała Trójcy Przenajświętszej.

Gloria jest to pieśń chwalebna i dziękczynna za wszystkie dary, których udziela nam Trójca Przenajświętsza. Pieśń te opuszcza się we Mszach odprawianych w kolorze czarnym i fioletowym, oraz zielonym w ciągu tygodnia i we Mszach wotywnych.

S. Gloria in excelsis Deo.

M. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. * Laudamus te. * Benedicimus te. * Adoramus te. * Glorificamus te. * Gratius agimus tibi propter magnam tuam. Domine Deus, Rex caelestis, * Deus Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, Jesu Christe. * Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. * Qui tollis peccata mundi, * suscipe deprecationem nostram. * Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. * Quoniam tu solus Sanctus. * Tu solus Dominus. * Tu solus Altissimus, Jesu Chhriste. Cum Sancto Spiritu (+) in gloria Dei Patris. Amen.

7. Kolekta - Modlitwa Kościelna

Kapłan całuje ołtarz, następnie pozdrawia wiernych wzywając ich do modlitwy.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Oremus.

Kapłan wraca do mszału, aby odczytać uroczystą modlitwę Kościoła, zwaną również Kolekta, czyli modlitwa zgromadzenia. W naszym to imieniu prosi kapłan Boga, by wejrzał na potrzeby swojego ludu, użyzył mu laski i szczęśliwie doprowadził do życia wiecznego.

Do głównej kolekty dochodzą często dodatkowe. Pierwsza i ostatnia kończą się słowami:

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

CZEŚĆ TRZECIA

8. Lekcja

W trzeciej części Bóg odpowiada na nasze modlitwy, pouczając nas słowem natchnionym o Sobie i o naszych względem Niego obowiązkach

Pierwsze czytanie jest wyjęte z Pism Starego Testamentu, lub z listów i Dziejów Apostolskich. W niektóre dni postne mamy dwie lub sześć lekcji. We Mszach śpiewanych Lekcja jest śpiewana przez subdiakona.

Po skończonym czytaniu odpowiada się:

M. Deo gratias.

9. Graduał i Alleluja (względnie Traktus, Sekwencja).

Po Lekcji chór śpiewa (względnie kapłan czyta) tekst śpiewu międzylekcyjnego zwanego Graduałem. Tekst ów jest przeważnie wyjęty z Psałterza, streszcza pobożne uczucia, jakie nam czytanie Pisma Świętego nasunęło. Alleluja - słowo hebrajskie, oznaczające „śpiewajcie Panu” - jest okrzykiem radości płynącej z serca Kościoła Świętego na skutek dobrodziejstw Bożych

W dni postne Alleluja zastąpione jest przez Traktus - czyli Psalm. W niektóre uroczystości śpiewa się również utwór rytmiczny zwany Sekwencją, np. Dies Irae, Stabat Mater, Veni Creator i in.

10. Przygotowanie do Ewangelii

Po śpiewie międzylekcyjnym kapłan głęboko pochyłony przed środkiem ołtarza modli się (Iz. VI):

K. Panie, zmiłuj się.

K. Chwała na wysokościach Bogu

W. A na ziemi pokój ludziom dobrej woli. * Chwalimy Cię * Błogosławimy Cię * Wielbimy Cię * Wystawiamy Cię * Dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja. Panie Boże, Królu Niebios, * Boże, Ojcze wszechmogący Panie Synu Jednorodzony, Jesu Chryste. * Panie Boże, Baranku Boży * Który gładzisz grzechy świata, * przyjm błagania nasze. * Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. * Albowiem tylko Tyś sam jeden święty * Tylko Tyś jest Panem. * Tylko Tyś najwyższy, Jesu Chryste. Z Duchem Świętym (+) w chwale Boga Ojca. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Módlmy się

K. Przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

W. Bogu niech będą dzięki.

Munda cor meum, ac labia mea, omnipotens Deus, qui labia Isaiae prophetae calculo mundasti ignito: ita me tua grata miseration dignare mundare, ut sanctum Evangelium tuum digne valeam nuntiare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Podczas uroczystej Mszy diakon kładzie księgę Ewangelii na ołtarzu, a po nasypaniu kadzidła przez celebransa klęka na najwyższym stopniu, odmawia Munda cor i prosi o błogosławieństwo, którego udziela mu kapłan

W cichej Mszy św. modlitwę tę odmawia sam kapłan - we Mszach żałobnych opuszcza się ją.

Jube, domne (Domine) benedicere. Dominus sit incorde tuo (meo) et in labiis tuis (meis): ut digne et competenter anunties (annuntiem) Evangelium suum. Amen.

11. Ewangelia

Podczas uroczystej Mszy św. diakon, a podczas cichej kapłan przechodzi na stronę Ewangelii i czyta (względnie śpiewa) naznaczywszy poprzednio mszał, czoło, usta i piersi znakiem krzyża

W Ewangelii przemawia do nas sam Pan Jezus.

Wierni wstają

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Sequentia (Initium) sancti Evangelii secundum Mattheum (Marcum, Lucam, Joannem).

M. Gloria tibi, Domine.

Skończywszy czytać Ewangelię kapłan całuje mszał mówi po cichu:

Per evangelica dicta deleantur nostra delicta.

M. Laus tibi, Christe.

12. Kazanie.

13. Credo - Wyznanie wiary

Odmawia się w niedziele, święta Rytu zdwojonego I klasy, w święta Pańskie i Matki Bożej, w święta Apostołów, Ewangelistów oraz Doktorów, w końcu we Mszach wotywnych i uroczystościach śpiewanych

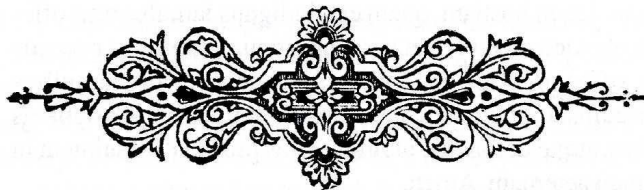
S. Credo in unum Deum:

M. Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, * visibilibus omnium et invisibilibus. * Et in unum Dominum, Iesum Christum, Filium Dei unigenitum. * Et ex natus ante omnia saecula. * Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. * Genitum non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostra salutem descendit de caelis. * (PRZYKLEKNAĆ) ET INCARNATUS EST DE SPIRITU SANTO EX MARIA VIRGINE: ET HOMO FACTUS EST. * Crucifixus etiam pro nobis: sub Pontio Pilato passus, et sepultus est. * Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum: sedet ad dexteram Patris. * Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos, et mortuos: cuius regni non erit finis. * Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem: * Qui ex Patre Filioque procedit. * Qui cum Patre et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. * Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. * Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum. * Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam (+) venturi saeculi. Amen.

**MSZA WIERNYCH
CZEŚĆ PIERWSZA**

Oczyść serce moje i wargi moje, wszechmogący Boże, któryś wargi Izajasza proroka rozżarzone węglem oczyścił. I mnie też przez łaskawe miłosierdzie swoje racz tak oczyścić, iżbym mógł godnie opowiadać święta Ewangelię Twoją. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Racz, Panie, pobłogosławieć. Bóg niech będzie w sercu moim i na ustach moich, abym godnie i umiejętnie głosił Ewangelię Jego. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Wyjątek z (Początek) Ewangelii według św. Mateusza (Marka, Łukasza, Jana).

W. Chwała Tobie Panie.

Przez te słowa Ewangelii niechaj będą zgładzone przewinienia nasze.

W. Chwała Tobie Chryste.

K. Wierzę w jednego Boga,

W. Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego jednorodzonego, który jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość ze Światłości. Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z niebios. (PRZYKLEKNAĆ) I ZA SPRAWĄ DUCHA ŚWIĘTEGO PRZYJĄŁ CIAŁO Z MARYI DZIEWICY I STAŁ SIĘ CZŁOWIEKIEM Ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba, siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a Królestwu Jego nie będzie końca. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi, który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę, który mówił przez Proroków. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół Wyznaje jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych i żywota wiecznego (+) w przyszłym świecie Amen.

14. Offertorium - Ofertorium

Kapłan całuje ołtarz i pozdrawia wiernych wzywając wszystkich do modlitwy.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Oremus

Podczas ofiarowania chór śpiewa antyfonę offertorium z danego dnia. We Mszach cichych kapłan sam ją odmawia. W chwili ofiarowania oddajmy Panu Jezusowi całe nasze życie, wszystkie poczynania, troski i radości; niech On złoży te dary nasze przed Tronem Bożym w niebie.

15. Ofiarowanie Chleba

Kapłan odkrywa kielich, ministrant dzwoni. Następnie wznosząc patenę kapłan ofiarowuje chleb.

Suscipe sancte Pater omnipotens aeternae Deus, hanc immaculatam hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabilibus peccatis et offensionibus et negligentibus meis, et pro omnibus circumstantibus, sed et pro omnibus fidelibus Christianis vivis atque defunctis: ut mihi et illis proficiat ad salutem in vitam aeternam. Amen.

Czyniąc pateną znak krzyża, składa chleb na ołtarzu.

16. Przygotowanie wina i wody

Ministranci przynoszą ampułki z winem i wodą. Kapłan przeszedłszy na stronę Lekcji wlewa do kielicha wino i kilka kropel wody, którą błogosławi (za wyjątkiem Mszy żałobnych). To połączenie wina i wody czyni na pamiątkę krwi i wody, którą spłynęła z boku Chrystusa. Woda jest też symbolem wiernych, którzy wraz z Chrystusem, głową Kościoła, są złączeni jak woda z winem i z Nim ofiarowują się Bogu Ojcu.

Deus, qui humanae substantiae dignitatem mirabiliter condidisti, et mirabiliter reformasti: da nobis per hujus aquae et vini mysterium, ejus divinitatis esse consortes, qui humanitatis nostrae fieri dignatus est particeps, Jesus Christus, Filius tuus, Dominus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus; per omnia saecula saeculorum. Amen.

17. Ofiarowanie wina.

Na środku ołtarza, kapłan podnosi kielich, a następnie czyni nim znak krzyża nad ołtarzem.

Offerimus tibi Domine, calicem salutaris, tuam deprecantes clementiam: ut in conspectu divinae majestatis tuae, pro nostra et totius mundi salute cum odore suavitatis ascendat. Amen.

18. Polecenie ofiar.

Kapłan pochylony odmawia modlitwę Azariasza w piecu gorejącym (Dan. III, 39-40)

In spiritu humilitatis, et in animo contrito suscipiamur a te Domine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi Domine Deus.

Czyniąc znak krzyża kapłan prosi, aby Duch Święty ofiarę pobłogosławił.

Veni sanctificator omnipotens aeternae Deus, et (+) benedic hoc sacrificium tuo sancto nomini praeparatum.

Kadzenie (tylko w Mszach uroczystych)

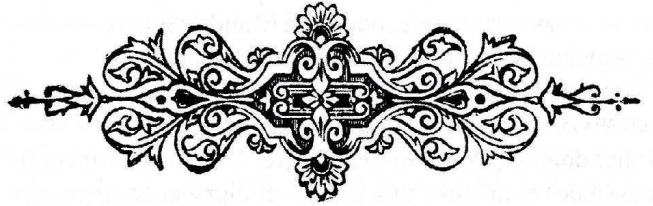
19. Lavabo - Umycie rąk

Ministranci przynoszą utensylia do Lavabo. Kapłan po okadzeniu lub zaraz po poleceniu ofiar przechodzi na stronę Lekcji i umywa palce rąk. Jest to przypomnienie, że należy obudzić skrucę, aby móc przystąpić do ofiary z duszą

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Modlmy sie.

Przyjmij, Ojcze święty, wszechmocny, wiekuisty Boże, tę hostię niepokalaną, którą ja niegodny sługa Twój, ofiarowuję Tobie, Bogu mojemu żywemu i prawdziwemu, za niezliczone grzechy, zniewagi i niedbalstwa moje, za wszystkich tu obecnych, a także za wszystkich wiernych Chrześcijan, żywych i umarłych, aby mnie i im posłużyła do zbawienia w życiu wiekuistym. Amen.

Boże, któryś godność natury ludzkiej, przedziwnie stworzył i jeszcze przedziwnie naprawił, spraw przez tę tajemnicę wody i wina, abyśmy mieli uczestnictwo w Bóstwie Tego, który raczył stać się uczestnikiem człowieczeństwa naszego, Jezus Chrystus, Syn Twój, Pan nasz, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg: przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Ofiarujemy Ci, Panie, kielich zbawienia, Twojej zebrząc łaskawości, aby jako wonność wdzięczną wzniosł się przed oblicze Twego Boskiego Majestatu za nasze i całego świata zbawienie. Amen.

W duchu pokornych i w sercu skruszonych, przyjm nas, o Panie, i niech ofiara nasza tak się dziś przed obliczem Twoim dokona, aby się podobała Tobie, Panie Boże.

Przyjdź, Dawco świętości, wszechmogący wiekuisty Boże, i pobłogosław (+) tę ofiarę przygotowaną dla chwały świętego Imienia Twojego.

czystą.

Psalm 25

Lavabo inter innocentes manus meas: et circumdabo altare tuum Domine. Ut audiam vocem laudis: et enarrem universa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tuae, et locum habitationis gloriae tuae. Ne perdas cum impiis Deus animam meam: et cum viris sanguinum vitam meam. In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus. Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, et miserere mei. Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te Domine. Gloria Patri...

„Gloria Patri” opuszcza się w okresie Męki Pańskiej i we Mszach żałobnych.

20. Polecenie ofiar Trójcy Świętej

Kapłan pochylony na środku ołtarza, mówi:

S. Suscipe sancta Trinitas hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam passionis resurrectionis et ascensionis Jesu Christi Domini nostri: et in honorem beatae Mariae semper virginis, et beati Joannis Baptistae, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et istorum, et omnium Sanctorum: ut illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem: et illi pro nobis intercedere dignentur in coelis, quorum memoriam agimus in terris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

21. Wezwanie do modlitwy i Sekreta

Kapłan całuje ołtarz i zwraca się do wiernych prosząc o szczególne skupienie i zjednoczenie w modlitwie.

S. Orate, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Odpowiadamy głośno z ministrantem:

M. Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiae suae sanctae.

Kapłan odpowiada po cichu:

S. Amen.

Po czym, z rękami nad ofiarą, odmawia modlitwę (lub modlitwy) przypadającą na dany dzień., w której poleca ofiary Bogu. Jest ona zwana sekretem prawdopodobnie dlatego, że była odmawiana po cichu. Po ostatniej z nich kapłan mówi głośno:

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

CZĘŚĆ DRUGA

Kapłan, dokonując ofiary mocą Chrystusową, zanoszą do Boga modlitwę uwielbienia i dziękczynienia. Dlatego nazywamy ją eucharystyczną (eucharystein - dzięki czynic). Dwa razy jednak tę modlitwę przerywa, aby odmówić modlitwę wstawienniczą.

22. Prefacja czyli Przedśpiew

Dialog przed Prefacją

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Sursum corda.

M. Habemus ad Dominum.

S. Gratias agamus Domino Deo nostro.

M. Dignum et justum est.

Prefacja o Trójcy Przenajświętszej odmawiana w niedziele zwykle

S. Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi

Umywam ręce na znak niewinności: I obchodzę ołtarz Twój Panie. Ażeby śpiewać głośno chwałę Twoją, Aby wysławiać wszystkie cuda Twoje. Umiłowałem, Panie, piękność domu Twego, Stałe mieszkanie Twego Majestatu. Nie trąć mnie, Boże, razem z grzesznikami, Ni życia mego z mężami krwawymi. Ich ręce bowiem splamione zbrodniami, Prawica pełna zapłaty przekupstwa. Ja zaś swe życie wiodę w uczciwości, Ratuj mnie przeto, bądź mi litościwy. Nogi moje stoją na gruncie bezpiecznym: Pragnę Cię chwalić w gronie sług Twoich, Panie. Chwała Ojcu.

Przyjmij, Trójco Święta, tę ofiarę, którą Ci składamy na pamiątkę męki, zmartwychwstania i wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa, Pana naszego, oraz na cześć Najświętszej Maryi Zawsze Dziewicy, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, a także tych (których szczątki są w ołtarzu i wszystkich świętych: niech posłuży im ku chwale, nam zaś pomoże do zbawienia; niechaj ci, których ze czcią wspominamy na ziemi, raczą orędować za nami w niebie: przez tegoż Chrystusa, Pana Naszego. Amen.

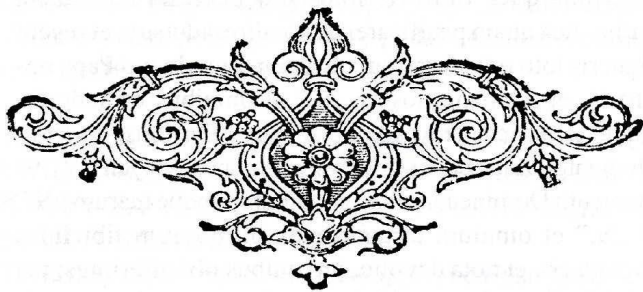
K. Módlcie się, Bracia, aby moja i wasza ofiara była przyjęta przez Boga Ojca wszechmogącego.

W. Niech przyjmie Pan ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę Imienia swego, oraz na pożytek nasz i całego świętego Kościoła swego.

K. Amen.

K. Przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca,

W. Mamy je ku Panu.

K. (Pochylając głowę) Czyńmy dzięki Panu Bogu naszemu.

W. Godne jest to i sprawiedliwe.

K. Prawdziwie jest to godnie i sprawiedliwe, słusznie

semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus. Qui cum unigenito Filio tuo, et Spiritu Sancto, unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personae, sed in unius Trinitate substantiae. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu sancto, sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione verae, sempiternaeque Deitatis, et in personis proprietates, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur aequalitas. Quam laudant Angeli, atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes:

23. Sanctus - Święty

Kapłan pochyla się i mówi, a ministrant trzykroć dzwoni S. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt coeli et terra gloria tua. Hosanna in excelsis.

Czyniąc znak krzyża:

Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

KANON MSZY ŚWIĘTEJ

Modlitwy Kanonu, którego pochodzenie sięga pierwszych wieków Kościoła, odzwierciedlają dokładnie myśl Apostołów i Zbawiciela. Dlatego powinniśmy z wielką czcią i radością odmawiać z kapłanem te modlitwy, które uświęciła tak starodawna tradycja.

24. (Pierwsza) modlitwa wstawiennicza

Kapłan ogólnie poleciwszy ofiarę wstawia się (a) za cały Kościół wojujący (b) za biorących udział w ofierze (c) w łączności z Kościołem tryumfującym. „Naprzód należy polecić ofiary i wtedy wygłosić imiona tych, których należy” (św. Innocenty I 417). Imiona odczytywano z tabliczek zwanych dyptychami. Wypisywano na nich imiona żywych i umarłych, których polecano modlitwom wiernych, oraz imiona świętych, których przy ofierze w dniu danym wspomniano.

Te Igitur - ogólne polecenie ofiar

Te igitur clementissime Pater, per Jesum Christum Filium tuum Dominum nostrum, supplices rogamus ac petimus, uti accepta habeas, et benedicas haec (+) dona, haec (+) munera, haec (+) sancta sacrificia illibata.

In Primis - Za Kościół wojujący

In primis quae tibi offerimus pro Ecclesia tua sancta Catholica quam pacificare, custodire, adunare, et regere digneris toto orbe terrarum: una cum famulo tuo Papa nostro N. et Antistite nostro „N.” et omnibus orthodoxis, atque Catholicae et Apostolicae fidei cultoribus.

Memento - za uczestników (wspomnienie żywych)

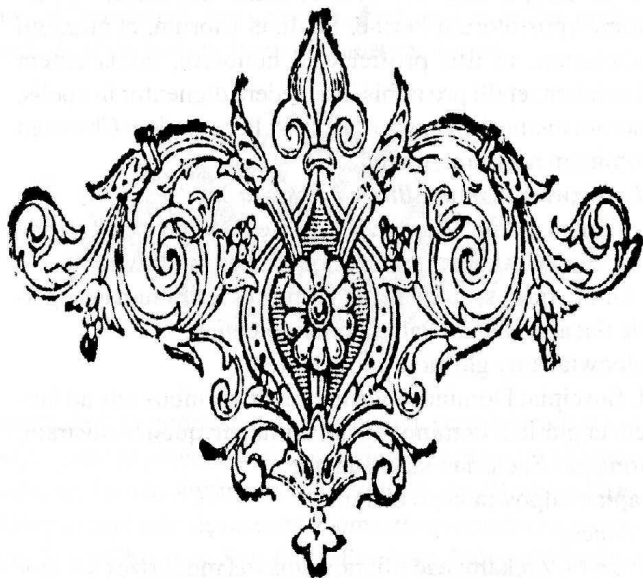
Memento Domine famulorum, famularumque tuarum „N.” et „N.” et omnium circumstantium, quorum tibi fides cognita est, et nota devotio, pro quibus tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis pro se, suisque omnibus: pro redemptione animarum suarum, pro spe salutis et incolumitatis suae: tibi que reddunt vota sua aeterno Deo vivo et vero.

Communicantes - w łączności z Kościołem tryumfującym
S. Communicantes, et memoriam venerantes, in primis gloriosae semper virginis Mariae genitricis Dei et Domini nostri Jesu Christi: sed {et beati Joseph, ejusdem virginis sponsi} et beatorum Apostolorum ac martyrum tuorum, Petri et Pauli, Andreae, Jacobi, Joannis, Thomae, Jacobi,

i zbawiennie, abyśmy zawsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie święty, Ojczy wszechmogący, wiekuisty Boże; Ty z jednorodzonym Synem Twoim i Duchem Świętym jeden jesteś Bóg, jeden Pan, nie jednością jedynej osoby, ale w trzech Osobach jednej Istoty. Co bowiem z objawienia Twego wierzymy o Twojej chwale, toż o Synu, to i o Duchu Świętym, bez żadnej różnicy utrzymujemy; tak, iż wyznając prawdziwie i wiekuiste Bóstwo, wielbimy Osób odrębność, w Istocie jedność i równość w Majestacie. Co też wychwalają Aniołowie i Archaniołowie, Cherubiny i Serafimy, którzy nie przestają wołać codziennie, mówiąc jednogłośnie:

K. Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości.

Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokości.

Ciebie więc, najmiłościwszy Ojczy, przez Jezusa Chrystusa Syna Twojego, Pana naszego, pokornie błagamy i prosimy: przyjmij te (+) dary, te (+) daniny, te (+) święte, nieskalane ofiary.

Składamy Ci je przede wszystkim za Kościół Twój Święty, powszechny: racz Go obdarzyć pokojem, strzec, jednoczyć i rządzić Nim na całym okręgu ziemskim, wraz ze sługą Twoim Papieżem naszym N., i Biskupem naszym N., i ze wszystkimi prawowiernymi powszechnej i apostołskiej wiary wyznawcami.

Pomnij, Panie na sługi i służebnice Twoje N.N. i na wszystkich tu obecnych, których wierność jest Ci wiadoma, a gorliwość znana, za których tobie ofiarujemy i którzy Ci składają tę ofiarę uwielbienia za siebie samych i za wszystkich swoich, za odkupienie dusz swoich, w nadziei zbawienia i ocalenia swego, oddając dary swoje, Tobie, Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu.

W świętym obcowaniu, ze czcią wspominamy przede wszystkim wspaniałą zawsze Dziewicę Maryję, Rodzicę Boga, Pana naszego, Jezusa Chrystusa, a także Świętych Apostołów i Męczenników Twoich: (Apostołów) Piotra i Pawła, Andrzeja, Jakuba Jana, Tomasza, Jakuba, Filipa,

Philippi, Bartholomaei, Matthaei, Simonis et Thaddaei: Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Cornelii, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joannis et Pauli, Cosmae et Damiani, et omnium sanctorum tuorum: quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuae muniamur auxilio. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

25. *Hanc Igitur - prośba o przyjęcie ofiary*

Kapłan wyciąga dłonie nad Hostią i kielichem, a gdy zaczyna błogosławić, ministrant dzwoni: - wierni klękają. Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quaesumus, Domine, ut placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas, atque ab aeterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum jubeas grege numerari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

26. *Quam Oblationem - Prośba o przeistoczenie*

Kulminacyjnym punktem w Ofierze Mszy Świętej jest przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Pańską. Ofiara, które się spełnia na ołtarzu, jest ta ofiara, która się dokonała na Kalwarii. Ten sam Kapłan i Ofiara ta sama. Wzbudźmy w sobie wiarę w obecność Chrystusa pod postaciami chleba i wina mówiąc po cichu, podczas podniesienia słowa św. Tomasza: Pan Bóg i Bóg mój. (7 lat odp. dla tych, co mówią codziennie odp. zup. raz na tydzień pod zwykłymi warunkami. S. Pen. 26, I, 1937)

Quam oblationem tu, Deus, in omnibus, quaesumus benedictam (+), adscriptam (+), ratam (+), rationabilem, acceptabilemque facere digneris: ut nobis Corpus (+), et Sanguis (+) fiat dilectissimi Filii tui Domini nostri Jesu Christi.

27. *Konsekracja chleba*

Kapłan bierze do rąk Hostię
S. Qui pridie quam pateretur, accepit panem in sanctas ac venerabiles manus suas: et elevatis oculis in coelum ad te Deum Patrem suum omnipotentem, tibi gratias agens, benedixit (+), fregit, deditque discipulis suis, dicens: Accipite et manducate ex hoc omnes:

Kapłan pochyla się nad Hostią
HOC EST ENIM CORPUS MEUM.

Gdy kapłan podnosi Hostię Najświętszą, ministrant dzwoni, a wierni adorują w ciszy.

28. *Konsekracja wina*

Kapłan bierze do rąk Kielich.
Simili modo postquam coenatum est, accipiens et hunc praeclarum Calicem in sanctas ac venerabiles manus suas: item tibi gratias agens, bene + dixit, deditque discipulis suis, dicens: Accipite, et bibite ex eo omnes.

Kapłan pochyla się nad Kielichem.
HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI, NOVI ET AETERNI TESTAMENTI: MYSTERIUM FIDEI: QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSIONEM PECCATORUM.

Haec quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis. Gdy kapłan podnosi kielich, ministrant dzwoni: - wierni adorują w ciszy Krew Przenajświętsza

29. *Unde Et Memores - Wspomnienie Tajemnicy Odkupienia (Anamneza)*

Pamiętka Chrystusa, to nie tylko czcze wspomnienie, ale rzeczywiste uobecnienie całej Tajemnicy Odkupienia - co też podkreśla natychmiast kapłan w następnej modlitwie zwanej „anamneza” czyli „wspomnienie”.

S. Unde et memores Domine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejusdem Christi Filii tui Domini nostri tam beatae

Bartłomieja, Mateusza, Szymona, i Tadeusza, (Papieży) Linusa, Kleta, Klemensa, Ksystusa, Korneliusza, (Męczenników Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, Jana i Pawła, Kosmę i Damiana, i wszystkich Świętych Twoich: racz dla ich zasług i modlitw wspierać nas w każdej potrzebie pomocą Swojej opieki. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Prosimy Cię przeto, Panie, abyś tę ofiarę sług Twoich i całej rodziny Twojej miłościwie przyjął, dni życia naszego w pokoju swym ustalił i zechciał od wiecznego potępienia nas wybawić i zaliczyć w poczet wybranych Twoich. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Wśród wszystkich ofiar, prosimy Cię, Ty Boże, racz te pobłogostawić, uznać, za+twierdzić, prawdziwą i miłą sobie uczynić, tak, żeby stała się dla nas Ciałem i Krwią (+) najmilszego Syna Twojego, Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

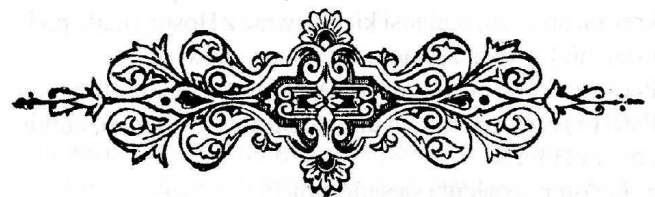
Który w przedzień Swjej Męki wziął chleb w święte i czcigodne ręce Swoje, a wzniosłszy oczy ku niebu do Ciebie, Boga, Ojca Swego wszechmogącego, Tobie czyniąc dzięki, pobłogostawił, połamał i rozdał uczniom Swoim, mówiąc: Bierzcie i pożywajcie z niego wszyscy:

TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE

Podobnie, gdy było po wieczerzy, ujmując i ten przesławny Kielich w święte i czcigodne ręce Swoje, również dzięki Tobie czyniąc, pobłogostawił i podał uczniom Swoim, mówiąc: Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:

TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ, NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA: TAJEMNICA WIARY: KTÓRY ZA WAS I ZA WIELU WYLANY BĘDZIE NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.

To ile razy czynić będziecie, na moją czyńcie pamiętkę.

Przeto i my słudzy Twoi, Panie, oraz lud Twój święty, wspominając tak błogosławioną Mękę, jak też i Zmartwychwsta-

passionis, nec non et ab inferis resurrectionis, sed et in coelos gloriosae ascensionis: offerimus praeclarae majestati tuae de tuis donis ac datis, hostiam (+) puram, hostiam (+) sanctam, hostiam (+) immaculatam, Panem (+) sanctum vitae aeternae, et Calicem (+) salutis perpetuae.

30. *Supra Quae - Modlitwa o przyjęcie Ofiary bezkrwawej*

Bóg łaskawie przyjął ofiary Starego Zakonu, które były tylko figurą Ofiary Chrystusa; o ile bardziej przychylnie raczy wejrzeć na ofiarę Nowego Przymierza.

S. *Supra quae propitio ac sereno vultu respicere digneris: et accepta habere, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui justi Abel, et sacrificium patriarchae nostri Abrahae: et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculatam hostiam.*

31. *Druga modlitwa wstawiennicza*

Kapłan pochylony nad ołtarzem, modli się o łaski dla uczestników Ofiary.

Owym aniołem, który ma ofiarę przedstawić jest sam Chrystus. Według innych jest nim Duch Św. lub jakiś anioł ofiarnik.

Supplices - za uczestników Ofiary

Supplices te rogamus, omnipotens Deus; jube haec perferri per manus sancti Angeli tui in sublime altare tuum, in conspectu divinae majestatis tuae: ut quotquot ex hac altaris participatione, sacrosanctum Filii tui Corpus (+) et Sanquinem (+) sumpserimus omni benedictione coelesti et gratia repleamur. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

Memento - za zmarłych

Memento etiam, Domine, famulorum famularumque tuarum „N.” et „N.” qui nos praecesserunt cum signo fidei, et dormiunt in somno pacis.

Ipsis Domine, et omnibus in Christo quiescentibus, locum refrigerii, lucis et pacis, ut indulgeas, deprecamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Nobis Quoque Peccatoribus - w łączności z Kościołem tryumfującym

Kapłan bije się w piersi, ministrant raz dzwoni.

Nobis quoque peccatoribus famulis tuis, de multitudine miserationum tuarum sperantibus, partem aliquam et societatem donare digneris, cum tuis sanctis Apostolis et Martyribus: cum Joanne, Stephano, Matthia, Barnaba, Ignatio, Alexandro, Marcellino, Petro, Felicitate, Perpetua, Agatha, Lucia, Agnete, Caecilia, Anastasia, et omnibus sanctis tuis: intra quorum nos consortium, non aestimator meriti, sed veniae, quaesumus, largitor admitte. Per Christum Dominum nostrum.

32. *Zakończenie*

Per quem haec omnia, Domine, semper bona creas, sanctificas (+), vivificas (+), benedicis (+) et praestas nobis.

Kapłan odkrywa kielich i czyni Hostią Św. pięć razy znak krzyża, po czym podnosi kielich wraz z Hostią (małe podniesienie). Jednocześnie wielbi Boga, mówiąc:

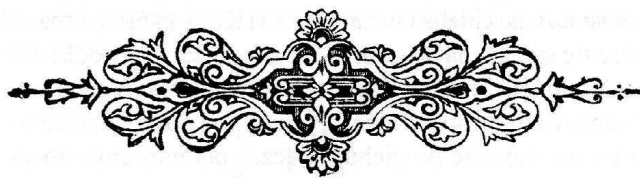
Per ipsum (+), et cum ipso (+), et in ipso (+), est tibi Deo Patri (+) omnipotenti, in unitate Spiritus (+) Sancti, omnis honor et gloria.

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

nie z otchłani i chwalebne Wniebowstąpienie tegoż Chrystusa, Syna Twojego, Pana naszego, ofiarujemy przedostojnemu Majestatowi Twojemu, z darów i dobrodziejstw Twoich, Hostię (+) czystą, Hostię (+) świętą, Hostię (+) Niepokalaną, Chleb (+) święty wiekuistego życia i Kielich (+) zbawienia wiecznego.

Racz na nie wejrzeć przejednanym i łaskawym obliczem i przyjąć je tak mile, jak mile przyjąć raczyłeś dary sprawiedliwego sługi Twego Abła i ofiarę Patryarchy naszego Abrahama i tą, którą Ci złożył najwyższy Kapłan Melchisedech, ofiarę świętą, Hostię niepokalaną.

Pokornie Cię błagamy, wszechmogący Boże, rozkaz, by ręce świętego Anioła Twego zanosły tę Ofiarę na niebiański Twój ołtarz, przed oblicze Boskiego Majestatu Twego, abyśmy wszyscy, tego ołtarza uczestnicy, pożywając przenaświętsze + Ciało i Krew + Syna Twego, otrzymali z niebios pełnię błogosławieństwa i łaski. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pomnij też, Panie, na sługi i służebnice Twoje NN., którzy nas wyprzedzili ze znamię wiary i śpią snem pokoju. (Przypomnij, za kogo się modlisz)

Błagamy Cię, Panie, użyż im i wszystkim tym, którzy w Chrystusie spoczywają, miejsca ochłody, światła i pokoju. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Nam także, grzesznym sługom Twoim, którzy pokładamy nadzieję w mnóstwie litości Twojej, racz dać jakiś udział i obcowanie ze świętymi Twoimi Apostołami i Męczennikami: Janem (Chrzcicielem), Szczepanem (Diakonem), Maciejem (Apostołem), Barnabą, Ignacym (Biskupem) Aleksandrem, Marcelem, Piotrem, (Męczennice) Felicją, Perpetuą, Agatą, Łucją, Agnieszką, Cecylią, Anastazją, i całym gronem Twych Świętych; dopuść nas, prosimy, do ich współdziedictwa, nie z naszych zasług biorąc miarę, lecz przebaczeniem obdarzając Przez Chrystusa, Pana naszego.

Przez Niego, Panie, te wszystkie dary zawsze dobrymi stwarzasz, uswię+casz, oży+wiasz, błogo+sławisz i nam ich udzielasz.

Przez + Niego i z + Nim, i w + Nim masz, Boże Ojczy + wszechmogący, w jedności Ducha + Świętego, wszelką cześć i chwałę

K. Przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

33. *Pater Noster - Modlitwa Pańska*

Teraz po złożeniu Ofiary, następuje uczta. W odpowiedzi na nasze dary, prośby i błagania Bóg udzieli nam pokarmu świętego, w którym są zawarte wszystkie łaski i dobrodziejstwa, bo pokarm ten, to sam Pan Jezus pod postaciami chleba i wina. Jest to stwierdzenie, że Bóg nas wysłuchał i chce nam dopomóc, jako swym dzieciom. Jako przygotowanie do Komunii św. odmówmy z głębi serca „Ojcze nasz” i prosimy Pana Jezusa, aby to Jego Ciało, które spożywać będziemy, stało się nam lekarstwem dla duszy i ciała

S. Oremus. Praeceptis sakutaribus moniti, et divina institutione formati, audemus dicere:
Pater noster, qui es in caelis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in caelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem.

M. Sed libera nos a malo.

S. [po cichu] Amen.

Kapłan rozwija ostatnią prośbę:

Libera Nos

Libera nos, quaesumus, Domine ab omnibus malis, praeteritis, praesentis et futuris: et intercedente beata et gloriosa semper Virgine Dei Genitrice Maria, cum beatis Apostolis tui Petro et Paulo, atque Andrea, et omnibus Sanctis, da propitius pacem in diebus nostris: ut, ope misericordiae tuae adjuti, et a peccato simus semper liberi et ab omni perturbatione securi. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus.

34. *Łamanie Chleba i modły o pokój*

Obrzęd Łamania Chleba jest również symbolem gwałtownej śmierci Chrystusa, połączenie zaś Hostii z Krwią wskazuje na Jego zmartwychwstanie. Pierwszym owocem Eucharystii jest pokój, czyli jedność z Bogiem i jedność między nami.

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

S. Pax (+) Domini sit (+) semper vobiscum (+).

M. Et cum spiritu tuo.

Kapłan wpuszcza cząstkę Hostii Św. do Kielicha, mówiąc
S. Haec commixtio et consecratio Corporis at Sanguinis Domini nostri Jesu Christi fiat accipientibus nobis in vitam aeternam. Amen.

Agnus Dei - Baranku Boży

Pochylając się i uderzając się trzykroć w piersi, kapłan mówi:

S. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

35. *Modlitwy przed Komunią*

Następują trzy ciche prywatne modlitwy kapłana, pięknie przypominające skutki, jakie Komunia ma spowodować w duszach naszych: pokój, uzdrowienie, łaskę Bożą. Opieramy się w tej chwili na zasługach Chrystusa i wierze Kościoła.

Domine Jesus Christe I

Domine Jesu Christe, qui dixisti Apostolis tuis: pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccata mea, sed fidei Ecclesiae tuae; eamque secundum voluntatem tuam pacificare et coadunare digneris. Qui vivis et regnas Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

K. Módlmy się. Nauką zbawienną zachęteni i Boskim ustanowieniem przygotowani, ośmielamy się mówić:

Ojcze nasz, Któryś jest w niebie, święć się Imię Twoje. Przyjdź królestwo Twoje, Bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi: Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódz nas na pokuszenie.

W. Ale nas zbaw ode złego.

K. Amen.

Wybaw nas, prosimy Cię, Panie od wszelkich nieszczęść przeszłych, obecnych i przyszłych, a za przyczyną Najświętszej i chwalebnej zawsze Dziewicy, Bogarodzicy Maryi, świętych Apostołów Twoich Piotra i Pawła, oraz Andrzeja i wszystkich Świętych, udziel nam miłościwie pokoju za dni naszych, abyśmy wsparci pomocą miłosierdzia Twego i od grzechu byli zawsze wolni i od wszelkiej trwogi bezpieczni. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg.

K. Przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

K. Pokój (+) Pana niech (+) będzie zawsze z wami (+).

W. I z duchem twoim.

To połączenie i poświęcenie Ciała i Krwi Pana naszego, Jezusa Chrystusa, niech się nam, którzy je przyjmujemy, przyczyni do żywota wiecznego. Amen.

K. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. (2 razy)

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

Panie Jezu Chryste, któryś rzekł Apostołom Twoim: pokój wam zostawiam, pokój Mój wam daje, patrz nie na grzechy moje, lecz na wiarę Twojego Kościoła, i racz go według Twej woli obdarzać pokojem i w jedności umacniać, który żyjesz i królujesz Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Domine Jesu Christe II

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntate Patris cooperante Spiritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificasti: libera me per hoc sacrosanctum Corpus et Sanguinem tuum ab omnibus iniquitatibus meis et universis malis: et fac me tuis semper inhaerere mandatis: et a te nunquam separari permittas: qui cum eodem Deo Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas Deus in saecula saeculorum. Amen.

Perceptio Corporis

Perceptio Corporis tui, Domine Jesu Christe, quod ego indignus sumere praesumo, non mihi proveniat in iudicium et condemnationem: sed pro tua pietate prosiat mihi ad tutamentum mentis et corporis, et ad medelam percipiendam. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

36. Komunia kapłana

Kapłan przyklęka, bierze do rąk Hostię św., aby ją przyjąć i mówi:

Panem coelestem accipiam et nomen Domini invocabo.

Trzymając Hostię Świętą w lewej dłoni, kapłan uderza się w piersi trzy razy, a ministrant dzwoni:

Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea (ter.)

Trzymając Hostię Świętą w prawej ręce, kapłan czyni Nią znak krzyża i mówi:

Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam meam in vitam aeternam. Amen.

Po chwili kapłan bierze do rąk Kielich i modli się słowami psalmu, który Chrystus odmawiał w czasie Ostatniej Wieczery:

Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. Laudans invocabo Dominum, et ab inimicis meis salvus ero.

Sanguis Domini nostri Jesu Christi custodiat animam meam in vitam aeternam. Amen.

37. Komunia wiernych

Kapłan zwraca się do wiernych z Cyborium i trzymając Hostię Świętą, mówi:

Ecce Agnus Dei, ecce Qui tollit peccata mundi.

Bij się w piersi i mów wraz z ministrantem (kapłanem):

Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea (ter.)

Podając Komunię Świętą, kapłan mówi:

S. Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam tuam in vitam aeternam. Amen.

Gdy wszyscy otrzymali Komunię Świętą, kapłan powraca na ołtarz i umieszcza Cyborium w Tabernakulum.

38. Dziękczynienie

Po czym ministrant bierze ampułki i nalewa wina do kielicha. Kapłan modli się:

Quod ore sumpsimus Domine, pura mente capiamus: et de munere temporalis fiat nobis remedium sempiternum. Ministrant polewa palce kapłana winem i wodą - Kapłan modli się.

Corpus tuum, Domine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potavi, adhaereat visceribus meis: et praesta, ut in me non remaneat scelerum macula, quem pura et sancta refecerunt sacramenta. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Kapłan wyciera kielich i przykrywa go welonem. - Mini-

Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, który z woli Ojca za sprawą Ducha Świętego, przez śmierć Swoją świat ożywiłeś, wybaw mnie przez to Przenajświętsze Ciało i Krew Twoją od wszelkich nieprawości moich i od wszelkiego zła i spraw, bym zawsze strzegł przykazań Twoich i nie dozwól, bym się kiedykolwiek odłączył od Ciebie, który z tymże Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz Bóg, na wszystkie wieki wieków. Amen.

Przyjęcie Ciała Twego, Panie Jezu Chryste, które ja, niegodny sługa, spożywać się ważę, niechaj mi się nie obróci na sąd i potępienie, lecz niechaj raczej posłuży mi ku obronie i uzdrowieniu duszy i ciała: który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Chleb niebiański przyjmę i wezwę Imienia Pana.

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do wnętrza mego, ale rzeknij tylko słowem, a będzie uzdrowiona dusza moja. (trzykrotnie)

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

Cóż zwrócę Panu za wszystko, co dla mnie uczynił; Kielich zbawienia wezmę i wezwę Imienia Pana. Wielbiąc zawołam do Pana i od nieprzyjaciół moich będę ocalony.

Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

Oto Baranek Boży: oto który gładzi grzechy świata

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do wnętrza mego, ale rzeknij tylko słowem, a będzie uzdrowiona dusza moja. (trzykrotnie)

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy Twojej na żywot wieczny. Amen.

Cośmy usty spożyli, Panie, daj czystym przyjąć umysłem, a dar ten doczesny niech się nam stanie lekarstwem na wieczność

Ciało Tve, Panie, które spożyłem, i Krew, którą wypilem, niech przywrze do mego wnętrza, i spraw, aby zmaza grzechów nie została we mnie, którego czyste i święte posiłki Sakramenta. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

strant przenosi Mszal

39. *Communio - Śpiew przy Komunii*

Po czym kapłan przechodzi na stronę Lekcji i odczytuje Komunie.

40. *Postcommunio - Modlitwy po Komunii*

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Oremus.

Kapłan odczytuje modlitwę Postcommunio. Dziękujemy razem z kapłanem Panu Bogu, że nas raczył posilić Ciałem Syna Swego Jezusa Chrystusa i prosimy, aby ta Komunia Św. dała nam siłę do spełnienia naszych obowiązków i doprowadziła do życia wiecznego przez tegoż Chrystusa, Pana naszego, który z Bogiem Ojcem żyje i króluje w jedności Ducha Świętego.

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

Po skończonych modlitwach kapłan wraca na środek ołtarza, całuje go i zwracając się do wiernych, mówi:

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Ite, missa est.

M. Deo gratias.

41. *Placeat Tibi - Ostatnia modlitwa.*

Pochylając się nad ołtarzem, kapłan mówi:

S. Placeat tibi, sancta Trinitas, obsequium servitutis meae: et praesta, ut sacrificium quod oculis tuae majestatis indignus obtuli, tibi sit acceptabile, mihi que, et omnibus pro quibus illud obtuli, sit te miserante propitiabile. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Błogosławieństwo

Kapłan całuje ołtarz, a na słowo „Pater” odwraca się do wiernych.

S. Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, et Filius (+), et Spiritus Sanctus.

M. Amen.

42. *Ostatnia Ewangelia*

Kapłan przechodzi na stronę Ewangelii. Czyni znak krzyża najpierw na ołtarzu, potem na swym czole, ustach i sercu.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tue.

S. (+) Initium sancti Evangelii secundum Joannem.

M. Gloria tibi Domine.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehendunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

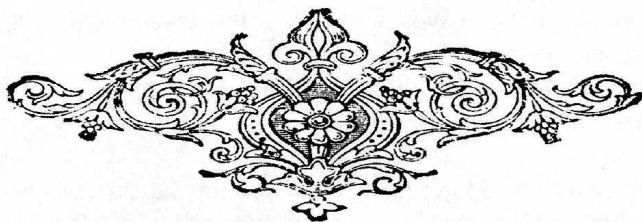
Erat lux vera quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine ejus. Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.

(hic genuflectitur) ET VERBUM CARO FACTUM EST, et habitavit in nobis et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi

K. Pan z wami.

W. I z duchem Twoim.

K. Módlmy się.

K. Przez wszystkie wieki wieków

W. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Idźcie, Msza się skończyła.

W. Bogu niech będą dzięki.

O Trójco Przenajświętsza, niechaj Ci miłym będzie hołd służby mojej i spraw aby ta ofiara, którą ja niegodny zaniołem przed oczy majestatu Twego, była Tobie przyjemna, mnie zaś i wszystkim, za których ją złożyłem, stała się przedjednaniem dzięki Twemu miłosierdziu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Niech was błogosławi wszechmogący Bóg, Ojciec i Syn (+), i Duch Święty.

KW. Amen.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. (+) Początek świętej Ewangelii według Świętego Jana.

W. Chwała Tobie Panie.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. Ono to było na początku u Boga. Wszystko przez nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a Życie było Światłością ludzi, a Światłość w ciemnościach świeci, a ciemności Jej nie ogarnęły.

Był człowiek posłany od Boga, a na imię mu było Jan. Ten przyszedł na świadectwo, aby świadectwo dać o Światłości, aby przezeń wszyscy uwierzyli. Nie był on Światłością, ale miał świadczyć o Światłości.

Było Światło prawdziwe, które oświeca każdego człowieka, gdy na ten świat przychodzi. Ono było na świecie, a świat przez nie został uczyniony, a świat Go nie poznał. Do swego przyszło, a swoi Go nie przyjęli. Tym zaś wszystkim, którzy Go przyjęli, dało moc, by się stali synami Bożymi, tym co wierzą w Imię Jego, którzy nie ze krwi, ani z pożądliwości ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili.

(tu wszyscy klękają) A SŁOWO CIAŁEM SIĘ STAŁO i mieszkało między nami. I oglądaliśmy chwałę Jego, chwa-

unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.
M. Deo gratias.

MODLITWY PO KAŻDEJ CICHEJ MSZY ŚWIĘTEJ

Przez Ojca Św. Leona XIII przepisane.

Po cichej Mszy Św., kapłan klęcząc u stopni ołtarza, mówi z wiernymi poniższe modlitwy. Zaleca się wiernym samodzielne odmawianie tych modlitw także po Mszach Św. uroczystych.

Salutatio Angelica - Pozdrowienie Anielskie

Ave Maria (ter)

Antyfona

Salve Regina, Mater misericordiae. Vita, dulcedo, et spes nostra, salve. Ad te clamamus exsules filii Hevae. Ad te Suspiramus, gementes et flentes in hac lacrimarum valle. Eja ergo, Advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et Jesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exsilium ostende. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus. Deus refugium nostrum et virtus, populum ad te clamantem propitius respice; et intercedente gloriosa et immaculata Virgine Dei Genitrice Maria, cum beato Josepho ejus Sponso, ac beatis Apostolis tuis Petro et Paulo, et omnibus Sanctis, quas pro conversione peccatorum, pro libertate et exaltatione sanctae Matris Ecclesiae, preces effundimus, misericors et benignus exaudi. Per eumdem Christum, Dominum nostrum.

R. Amen.

Modlitwa do Św. Michała Archanioła

(Egzorcyzm prywatny)

Sancte Michael Archangele, defende nos in proelio, contra nequitiam et insidias diaboli esto praesidium. Imperet illi Deus, supplices deprecamur: tuque, Princeps militiae caelestis, Satanam aliosque spiritus malignos, qui ad perditionem animarum pervagantur in mundo, divina virtute, in infernum detrude.

R. Amen.

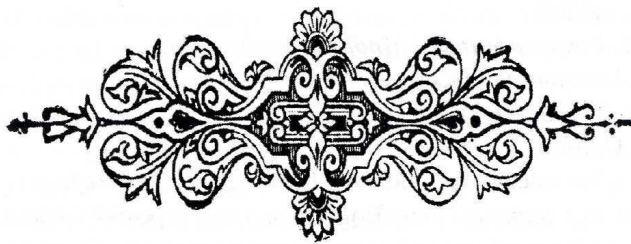
Wezwanie do Najśw. Serca Pana Jezusa

(dodane przez Sw. Piusa X)

V. Cor Jesu sacratissimum

R. Miserere nobis. (ter)

le jako Jednorodzonego od Ojca, pełnego łaski i prawdy.
W. Bogu niech będą dzięki

Zdrowaś Maryjo (trzy razy)

Witaj Królowo, Matko litości, życie słodkości i nadzieje nasza, witaj! Do Ciebie wołamy, wygnańcy, synowie Ewy. Do Ciebie wdychamy, jęcząc i płacząc na tym łez padole. Racz przeto, Orędowniczko nasza, miłosierne oczy twoje zwrócić na nas i na Jezusa, błogosławiony owoc żywota twego okaz nam po tym wygnaniu. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!

V. Módl się za nami świętą Bożą Rodzicielko.

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

Módlmy się. Boże, ucieczko nasza i mocy, wejrzyj łaskawie na lud Twój do Ciebie wołający i za przyczyną chwalebnej i niepokalanej Dziewicy i Matki Bożej Maryi, z świętym jej Oblubieńcem Józefem, z świętymi Apostołami Twoimi Piotrem i Pawłem, oraz wszystkimi Świętymi, wysłuchaj miłościwie i łaskawie prośby nasze, które za nawrócenie grzeszników, za wolność i wywyższenie świętej Matki Kościoła naszego do Ciebie zanosimy. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

Święty Michale Archaniele! Wspomagaj nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną. Oby go Bóg pogromić raczył, pokornie o to prosimy, a Ty, Wodzu niebieskich zastępów, Szatana i inne duchy złe, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą Bożą strąć do piekła

W. Amen.

V. Najświętsze Serce Jezusa.

R. Zmiłuj się nad nami! (trzy razy)

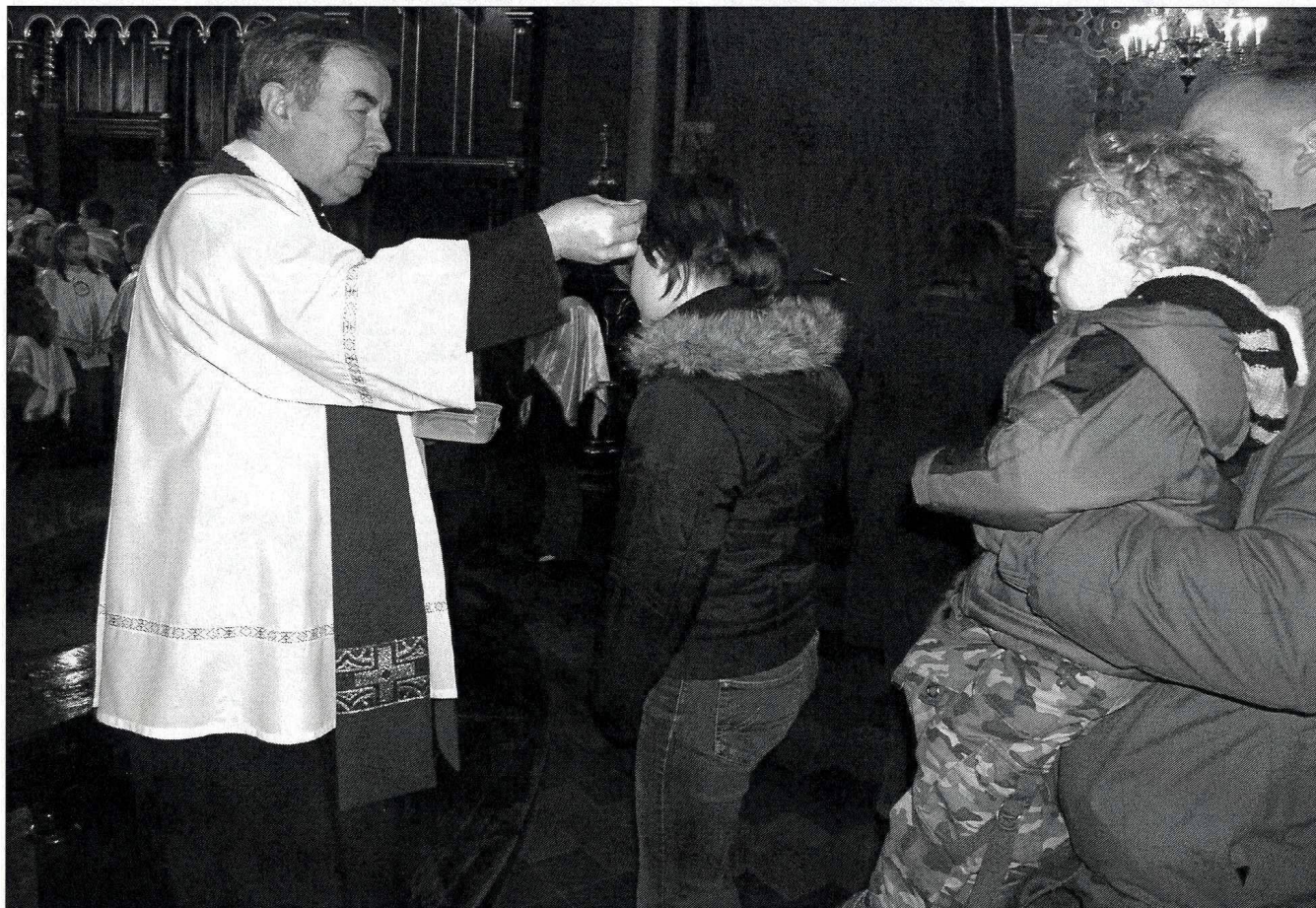
*Jasłkami w wykonaniu dzieci z Ochronki
zakończyliśmy czas Bożego Narodzenia.
Jasłka były dedykowane Babciom i Dziadziom*

*Nadeszły dla nas dni pokuty,
abyśmy zadośćuczynili za grzechy
i zbawili dusze.*

*Prośba do dziecka
poczętego*

*Kto to wie
kto zgadnąć może
jaki w Tobie*

*zamysł
Boży*

*Czy z plecionej
sercem matki
pulsującej w niej
Zagadki*

*nie wyrośnie
wielki człowiek*

*Bądź roztropne
- miej anioła
i swój Egipt
w boskim kodzie*

*Niech
ustrzegą
przeznaczenie*

*Przed
Herodem*

*Jan Szelc
Luty 2008*

Góra
Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Korekta: Redakcja.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

Strona www.fara.sanok.pl